

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (trzecia izba)

z dnia 22 czerwca 2016 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności — Podpis na skardze wszczynającej postępowanie — Artykuły 76 i 77 regulaminu postępowania — Oddalenie zarzutu niedopuszczalności

W sprawie T-43/16

1&1 Telecom GmbH, z siedzibą w Montabaur (Niemcy), reprezentowana przez adwokata J.O. Muracha oraz P. Alexiadisa, solicitor,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez N. Khana oraz M. Farleya, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparty na art. 263 TFUE wniosek zmierzający do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie wdrożenia środków naprawczych dotyczących operatorów niebędących operatorami sieci ruchomych przewidzianych w ostatecznych zobowiązaniach w sprawie COMP/M.7018 Telefónica Deutschland/E-Plus,

SĄD (trzecia izba),

w składzie: S. Papasavvas, prezes, E. Bieliūnas i I.S. Forrester (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

Okoliczności faktyczne, przebieg postępowania i żądania stron

- 1 Decyzją C(2014) 4443 final z dnia 2 lipca 2014 r. Komisja Europejska uznała nabycie spółki E-Plus Mobilfunk GmbH & Co. KG (zwanej dalej „spółką E-Plus”) przez spółkę Telefónica Deutschland Holding AG (zwaną dalej „spółką Telefónica Deutschland”) za zgodne z rynkiem wewnętrznym i z art. 57 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) (sprawa COMP/M.7018

* Język postępowania: angielski.

Telefónica Deutschland/E-Plus), pod warunkiem wykonania przez spółkę Telefónica Deutschland pewnych ostatecznych zobowiązań załączonych do wspomnianej decyzji (zwanymi dalej „ostatecznymi zobowiązaniami”).

- 2 W skardze złożonej w sekretariacie Sądu w dniu 5 czerwca 2015 r. skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności spornej decyzji w sprawie koncentracji (sprawa T-307/15, 1&1 Telecom/Komisja, w toku).
- 3 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu za pomocą aplikacji e-Curia w dniu 29 stycznia 2016 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę, w której zażądała stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie wdrożenia środków naprawczych dotyczących operatorów niebędących operatorami sieci ruchomych, a mianowicie środków naprawczych, które dotyczą operatorów wirtualnej sieci ruchomej oraz operatorów świadczących usługi telefonii ruchomej, z wyłączeniem operatorów sieci ruchomej, którzy są właścicielami ich własnych infrastruktur sieci, takich jak te przewidziane w ostatecznych zobowiązaniach (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”). Na pierwszej stronie tej skargi wskazano, że skarżąca jest reprezentowana przez Jensa-Olrika Muracha, adwokata prowadzącego działalność w Brukseli (Belgia). Ponadto do skargi załączono pełnomocnictwo upoważniające J.O. Muracha do reprezentowania skarżącej. Jednakże złożenie tego pisma za pośrednictwem aplikacji e-Curia zostało dokonane przez Petera Alexiadisa, solicitor, wpisanego do Law Society of England and Wales (towarzystwa prawniczego Anglii i Walii), współpracującego z J.O. Murachem w ramach kancelarii adwokackiej.
- 4 Decyzją z dnia 2 lutego 2016 r., w której stwierdzono, że skarga jest niezgodna z wymogami wymienionymi w art. 51 § 3 i art. 78 § 4 regulaminu postępowania przed Sądem, ponieważ do pisma nie załączono pełnomocnictwa upoważniającego P. Alexiadisa do reprezentowania skarżącej, sekretariat Sądu wezwał do usunięcia braków w terminie do dnia 10 lutego 2016 r. zgodnie z art. 78 § 5 regulaminu postępowania.
- 5 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu za pomocą aplikacji e-Curia w dniu 9 lutego 2016 r. skarżąca przedstawiła w wyznaczonym terminie pełnomocnictwo upoważniające P. Alexiadisa do jej reprezentowania. Pismo przewodnie załączone do pełnomocnictwa zostało podpisane przez J.O. Muracha, jednakże zostało ono złożone za pośrednictwem aplikacji e-Curia przez P. Alexiadisa.
- 6 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 25 lutego 2016 r. Komisja podniosła na podstawie art. 130 § 1 regulaminu postępowania zarzut niedopuszczalności.
- 7 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 9 marca 2016 r. skarżąca przedstawiła uwagi w przedmiocie wskazanego zarzutu niedopuszczalności.
- 8 W skardze skarżąca wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - nakazanie Komisji zażądania, aby spółka Telefónica Deutschland wysłała nowe pismo o dobrowolnym podjęciu zobowiązania, ściśle ograniczone do wymaganego od niej obowiązku, tak jak jest on określony w pkt 78 ostatecznych zobowiązań;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 9 Podnosząc zarzut niedopuszczalności, Komisja wnosi do Sądu o:
 - odrzucenie skargi jako oczywiście niedopuszczalnej;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

10 W uwagach dotyczących zarzutu niedopuszczalności skarżąca wnosi do Sądu o:

- oddalenie zarzutu niedopuszczalności;
- kontynuowanie pisemnego i ustnego etapu postępowania.

Co do prawa

- 11 Zgodnie z art. 130 § 1 regulaminu postępowania strona pozwana może wnieść do Sądu o rozstrzygnięcie w przedmiocie niedopuszczalności skargi bez rozpatrywania sprawy co do istoty. Na podstawie art. 130 § 6 wspomnianego regulaminu Sąd może postanowić o otwarciu ustnego etapu postępowania w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności.
- 12 W niniejszej sprawie Sąd uznaje, że po zapoznaniu się z aktami sprawy ma wystarczającą wiedzę, aby orzec w przedmiocie wniosku, i postanawia nie otwierać ustnego etapu postępowania.
- 13 W ramach swojego zarzutu niedopuszczalności Komisja podnosi w istocie, że skarga jest niedopuszczalna, ponieważ nie została podpisana przez J.O. Muracha, który zdaniem Komisji jest jedynym przedstawicielem skarżącej. Brak podpisu adwokata reprezentującego stronę skarżącą na skardze stanowi uchybienie proceduralne, które nie może zostać usunięte.
- 14 Skarżąca podważa tę argumentację. Podnosi ona, że skarga została podpisana przez adwokata upoważnionego do działania przed Sądem, w niniejszej sprawie P. Alexiadisa, za pomocą jego identyfikatora e-Curii i jego hasła. Skorzystanie z aplikacji e-Curia jest równoważne ze złożeniem podpisu zgodnie z art. 3 decyzji Sądu z dnia 14 września 2011 r. w sprawie składania i doręczania dokumentów procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia (Dz.U. 2011, C 289, s. 9) (zwanej dalej „decyzją w sprawie e-Curii”). Skarżąca przyznała, że przy składaniu skargi nie przedłożyła pełnomocnictwa upoważniającego P. Alexiadisa do jej reprezentowania; utrzymuje ona jednak, że taki brak może zostać usunięty zgodnie z art. 78 § 5 regulaminu postępowania i że został on usunięty w dniu 9 lutego 2016 r.
- 15 Po pierwsze, w tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 19 akapit czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mającym zastosowanie do postępowania przed Sądem na mocy art. 53 akapit pierwszy tego statutu, jedynie adwokat lub radca prawny uprawniony do występowania przed sądem państwa członkowskiego lub innego państwa, które jest stroną porozumienia o EOG, może reprezentować lub wspomagać stronę przed Sądem.
- 16 Zgodnie z art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, również mającym zastosowanie do procedury przed Sądem na mocy art. 53 akapit pierwszy tego statutu, skarga musi zawierać, w szczególności, nazwisko i adres zamieszkania strony skarżącej oraz charakter, w jakim występuje osoba podpisująca.
- 17 Z art. 19 akapit czwarty i art. 21 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, że skarga powinna zostać podpisana przez osobę upoważnioną do reprezentowania strony skarżącej.
- 18 Po drugie, należy także przypomnieć, że zgodnie z art. 73 § 1 regulaminu postępowania oryginał pisma procesowego w wersji papierowej ma być opatrzony własnoręcznym podpisem pełnomocnika albo adwokata lub radcy prawnego strony.

- 19 Przepis ten uzupełnia art. 74 regulaminu postępowania, zatytułowany „Składanie drogą elektroniczną”, który przewiduje:

„Sąd może, w drodze decyzji, określić zasady, na jakich pismo procesowe przekazane do sekretariatu drogą elektroniczną zostaje uznane za oryginał tego pisma [...]”.

- 20 Możliwość ta została wprowadzona przez Sąd poprzez przyjęcie decyzji w sprawie e-Curii, której art. 3 stanowi:

„Złożone przez e-Curia pismo procesowe uznaje się za oryginał tego pisma w rozumieniu art. 43 § 1 akapit pierwszy regulaminu postępowania [przed Sądem z dnia 2 maja 1991 r.], jeżeli do złożenia użyto identyfikatora i hasła przedstawiciela strony. Przeprowadzona w ten sposób identyfikacja jest równoznaczna ze złożeniem podpisu na danym piśmie”.

- 21 W tym względzie należy stwierdzić, że założenie konta w aplikacji e-Curia wymaga podania przez zainteresowanego w szczególności nazwiska, imienia (imion), charakteru, w jakim występuje, adresu korespondencyjnego, adresu elektronicznego oraz numeru telefonu. Zainteresowany musi także dostarczyć kopię swojego dowodu osobistego lub paszportu oraz dokumentu potwierdzającego jego uprawnienia zawodowe i zdolność do reprezentowania instytucji lub państwa członkowskiego lub do występowania przed sądem państwa członkowskiego lub innego państwa, które jest stroną porozumienia o EOG. Wreszcie zgodnie z warunkami korzystania z aplikacji e-Curia obowiązującymi przedstawicieli stron opublikowanymi na stronie internetowej Trybunału zainteresowany musi podpisać pewne zobowiązania, których nieprzestrzeganie może prowadzić do dezaktywacji konta e-Curii, w tym zobowiązań do:

- „nieudostępniania osobom trzecim [swego] identyfikatora i hasła. Wszelkie czynności dokonane z użyciem [tego] identyfikatora i hasła uznawane są za czynności dokonane osobiście przez [niego]”;
- „niezwłocznego informowania o wszelkich zmianach [swego] adresu e-mail, zakończeniu przez [siebie] działalności zawodowej lub zmianie miejsca zatrudnienia”.

- 22 Po trzecie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem brak podpisu adwokata upoważnionego do dokonania czynności procesowych przed Sądem na skardze nie należy do braków formalnych, które mogą zostać usunięte po upływie terminu na złożenie skargi zgodnie z art. 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz art. 51 § 4 i art. 78 § 5 regulaminu postępowania [postanowienie z dnia 24 lutego 2000 r., FTA i in./Rada, T-37/98, EU:T:2000:52, pkt 28; wyrok z dnia 23 maja 2007 r., Parlament/Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153, pkt 48; postanowienie z dnia 12 marca 2014 r., Xacom Comunicaciones/OHIM – France Telecom España (xacom Comunicaciones), T-252/13, niepublikowane, EU:T:2014:163, pkt 19].

- 23 Wymóg podpisania skargi przez przedstawiciela strony skarżącej, który zmierza, dla celów pewności prawnej, do zagwarantowania autentyczności skargi oraz wyeliminowania ryzyka, że w rzeczywistości mogłaby ona nie pochodzić od osoby upoważnionej, należy uznać za istotny przepis proceduralny, który powinien być stosowany w sposób ścisły i którego naruszenie pociąga za sobą w konsekwencji niedopuszczalność skargi (wyrok z dnia 23 maja 2007 r., Parlament/Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153, pkt 51; postanowienie z dnia 12 marca 2014 r., xacom Comunicaciones, T-252/13, niepublikowane, EU:T:2014:163, pkt 20).

- 24 Podnoszony przez Komisję zarzut niedopuszczalności należy zbadać w świetle tych zasad.

- 25 W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że po pierwsze, skarga jest prawidłowo podpisana przez adwokata upoważnionego do dokonywania czynności procesowych przed Sądem. Nie zostało bowiem zakwestionowane to, że P. Alexiadis jest członkiem europejskiej izby adwokackiej i że jest uprawniony

z tej racji do dokonywania czynności procesowych przed Sądem. Złożenie skargi za pomocą aplikacji e-Curia przy użyciu identyfikatora i hasła P. Alexiadisa jest zaś równoznaczne z podpisem zgodnie z art. 3 decyzji w sprawie e-Curii.

- 26 W konsekwencji, w przeciwieństwie do tego, co podnosi Komisja, należy odróżnić niniejszą sprawę od poprzednich spraw, w których skarga została podpisana przez osobę nieuprawnioną do dokonywania czynności procesowych przed Sądem, czy to dlatego, że nie była ona adwokatem (postanowienie z dnia 17 lipca 2014 r., *Brown Brothers Harriman/OHIM*, C-101/14 P, niepublikowane, EU:C:2014:2115), była adwokatem z państw trzecich nienależącym do izby adwokackiej Unii Europejskiej (postanowienia: z dnia 27 listopada 2007 r., *Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret i Akar/Komisja*, C-163/07 P, EU:C:2007:717; z dnia 20 czerwca 2013 r., *Interspeed/Komisja*, C-471/12 P, niepublikowane, EU:C:2013:418; z dnia 24 lutego 2000 r., *FTA i in./Rada*, T37/98, EU:T:2000:52) bądź była adwokatem, który sam jest stroną skarżącą lub nie może zostać uznany za osobę trzecią względem strony skarżącej z powodu powiązań z tą stroną [postanowienia: z dnia 5 grudnia 1996 r., *Lopes/Trybunał Sprawiedliwości*, C-174/96 P, EU:C:1996:473; z dnia 8 grudnia 1999 r., *Euro-Lex/OHIM (EU-LEX)*, T-79/99, EU:T:1999:312].
- 27 Podobnie należy także odróżnić niniejszą sprawę od poprzednich spraw, w których podpis umieszczony na skardze, pomimo tego, że teoretycznie został złożony przez adwokata uprawnionego do dokonywania czynności procesowych przed sądami Unii, nie był autentyczny, czy to dlatego, że jedynie kopia skargi, a nie jej oryginał, została złożony w sekretariacie (wyrok z dnia 22 września 2011 r., *Bell & Ross/OHIM*, C-426/10 P, EU:C:2011:612; postanowienie z dnia 21 września 2012 r., *Noscira/OHIM*, C-69/12 P, niepublikowane, EU:C:2012:589), czy dlatego, że podpis nie został złożony własnoręcznie, lecz w formie pieczęci (wyrok z dnia 13 maja 2007 r., *Parlament/Eistrup*, T-223/06 P, EU:T:2007:153), czy też dlatego, że własnoręcznie złożony podpis był nieczytelny i nie mógł zostać zidentyfikowany jako należący do adwokata uprawnionego do podpisania danych dokumentów procesowych (postanowienia: z dnia 6 października 2015 r., *Marpefa/OHIM*, C-181/15 P, niepublikowane, EU:C:2015:678; z dnia 12 marca 2014 r., *xacom Comunicaciones*, T-252/13, niepublikowane, EU:T:2014:163). Odesłania do orzecznictwa przywołane przez Komisję na poparcie jej zarzutu niedopuszczalności są zatem pozbawione znaczenia dla rozpatrywanej sprawy.
- 28 Po drugie, argumenty Komisji zmierzające do zakwestionowania statusu P. Alexiadisa jako przedstawiciela skarżącej ze względu na fakt, że jego nazwisko nie pojawia się na pierwszej stronie skargi, należy oddalić. Status ten został bowiem potwierdzony tym, że skarżąca przedstawiła pełnomocnictwo upoważniające P. Alexiadisa do jej reprezentowania. Okoliczność, iż pełnomocnictwo to nie zostało złożone równocześnie ze skargą, nie może podważyć tego twierdzenia ani prowadzić do niedopuszczalności skargi, gdyż taki brak przy składaniu skargi może zostać usunięty i został usunięty przez skarżącą w wyznaczonym terminie zgodnie z art. 78 § 5 regulaminu postępowania [wyrok z dnia 4 lutego 2015 r., *KSR/OHIM – Lampenwelt (Moon)*, T-374/13, niepublikowany, EU:T:2015:69, pkt 12, 13].
- 29 Po trzecie, należy stwierdzić, że skarga została złożona przez P. Alexiadisa za pomocą e-Curii, przy użyciu jego identyfikatora i hasła. Jak zostało zaś zauważone w pkt 21 i 25 powyżej, skorzystanie z konta e-Curii nie tylko jest równoznaczne ze złożeniem podpisu, ale także – w odróżnieniu od zwykłego własnoręcznego podpisu – automatycznie informuje o tożsamości, statusie oraz adresie osoby podpisującej, która reprezentuje skarżącą.
- 30 W związku z tym skargę należy uznać za spełniającą także obowiązek wskazania statusu i adresu przedstawiciela skarżącego określony w art. 76 lit. b) regulaminu postępowania. W każdym razie traktowany z osobna brak wskazania adresu danego adwokata lub faktu, że jest on przedstawicielem skarżącej, w głównej części skargi nie może sam w sobie powodować niedopuszczalności skargi należycie podpisanej przez upoważnionego przez skarżącą adwokata Unii, bez względu na to, czy podpis ten został złożony własnoręcznie, czy też elektronicznie, za pomocą e-Curii, i złożonej w terminie określonym w art. 263 akapit szósty TFUE.

- 31 Po czwarte, należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie przestrzegane są zasady, które leżą u podstaw obowiązku podpisania skargi przez adwokata, a mianowicie konieczność upewnienia się, że odpowiedzialność za sporządzenie i treść tego pisma procesowego spoczywa na osobie upoważnionej do reprezentowania strony skarżącej przed sądami Unii (zob. podobnie postanowienie z dnia 12 marca 2014 r., *xacom Comunicaciones*, T-252/13, niepublikowane, EU:T:2014:163, pkt 18 i przytoczone tam orzecznictwo), oraz zagwarantowania autentyczności pisma procesowego i wyeliminowania ryzyka, że w rzeczywistości mogłoby ono nie pochodzić od osoby upoważnionej w tym zakresie (zob. podobnie postanowienie z dnia 6 października 2015 r., *Marpefa/OHIM*, C-181/15 P, niepublikowane, EU:C:2015:678, pkt 22). Peter Alexiadis jest bowiem upoważniony do reprezentowania skarżącej przed sądami Unii, jak zostało to stwierdzone w pkt 25 i 28 powyżej, i fakt, że jest on autorem bądź jednym z autorów skargi, nie został zakwestionowany.
- 32 W świetle powyższego należy oddalić podniesiony przez Komisję zarzut niedopuszczalności.

W przedmiocie kosztów

- 33 Zgodnie z art. 133 regulaminu postępowania o kosztach orzeka się w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie w sprawie. Ze względu na to, że niniejsze postanowienie nie kończy postępowania, rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Zarzut niedopuszczalności zostaje oddalony.**
- 2) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 22 czerwca 2016 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
S. Papasavvas